

Словаччина

The background of the cover is a photograph of the Slovak flag. It features a white upper half and a red lower half, separated by a blue wavy band. In the center is the Slovak coat of arms, which consists of a red shield with a white double cross and a blue wavy base. The flag is shown waving against a clear blue sky.

Посібник для українців

Якуб Логінов

Словаччина

Посібник для українців

Copyright © 2024 Jakub Łoginow - Якуб Логінов

Всі права, включно з правом до репродукції текстів - застережені

Jakub Łoginow - Якуб Логінов

www.porteuropa.eu

Gdynia 2024

Словаччина — західний сусід України, дуже близька Україні країна, про яку проте українці знають дуже мало. Це парадокс, оскільки з-поміж усіх мов членських країн ЄС, саме словацька мова — найближча українській. Словацька та українська мови мають більше спільної лексики, ніж польська та українська і загалом українці можуть розмовляти зі словаками кожен своєю мовою та порозуміються без перекладача. Сусідство Словаччини та України також позбавлене історичних та культурних конфліктів, які в минулому були присутні наприклад у польсько-українських відносинах.

Словаччина — невелика держава, яка проте може багато що Україні запропонувати. Це не тільки транзит, торгівля чи допомога у вступі до ЄС, але також обмін досвідом. Але також Україна може багато що запропонувати Україні. Словаччина через свої невеликі розміри шукає можливостей для того, щоб відіграти більшу роль у європейській дипломатії та економіці. Стратегічне партнерство з Україною може бути для Словаччини дуже великим шансом.

На жаль, досі словацько-українські відносини були дуже мало інтенсивними. Українці майже нічого не знають про Словаччину, словаки майже нічого не знають про Україну. Українці надалі плутають Словаччину з Чехією, а серед словаків є багато осіб, які через нерозуміння ситуації в Україні, мають русофільські симпатії. Саме тому і виник цей посібник.

Мета посібника — представити Вам Словаччину, однак не в туристичному контексті, але прояснити, як побудована і як функціонує ця держава та суспільство. Розпочинаємо з короткого географічного огляду — рель'єф країни, регіони, найважливіші міста, ріки. Потім — історичний огляд та сучасні події, нарис словацької політики. Далі розповідаємо Вам трохи про словацьке суспільство: кулінарні звичаї, звички, спортивну активність словаків. Наступний розділ — закордонна політика Словаччини: яке місце Братислава визначила собі на мапі Європи та світу, які були її цілі? Тут описуємо процес формування та укріплення словацької державності, трансформації від комунізму до демократичної країни західного зразка та, що найважливіше — євроатлантичної інтеграції. Словаччина вступила до

ЄС, НАТО, єврозони та зони Шенген та цей досвід дуже важливий для України. Які дальші цілі Словаччини вже як члена цих євроатлантичних, західних структур? Далі розповідаємо Вам про словацьку адміністрацію: загальні положення конституції, органи влади, політичну систему, адміністративний поділ, місцеве самоврядування. Потім проходимо до бізнесу в Словаччині — це зацікавить перш за все мешканців Закарпаття, Львова, але не тільки. Далі — економіка: Словаччина вже провела амбітні реформи та була “економічним тигром”, досягла небиякого успіху і зменшила дистанцію до країн Західної Європи, однак у останніх роках розвивається трохи повільніше. Велике значення має також енергетика та енергетична безпека і трансформація. Словаччина вже незалежна від російського газу та нафти, а в питанні виробництва електроенергії має дуже добру ситуацію: більшість виробляє з атому та води. Наступний розділ — інфраструктура та транспорт. Дороги, автобани, залізниця, регіональні автобуси, аеропорти. Потім проходимо до дуже цікавого розділу про пароплавство. Словаччина та Україна розташовані на Дунаї, тобто найбільшому водному шляху Європи. А це відкриває дуже великі перспективи для словацько-української співпраці, про яку прочитаєте в нашій книжці.

Географія Словаччини

Форма рельєфу

Словаччина у більшості осіб асоціюється з Татрами та іншими горами, які займають переважну частину країни. Тому для багатьох українців це величезний шок побачити інше обличчя Словаччини, тобто широкі рівнини на півдні країни. Саме там, у низинах долин Дунаю та Вагу, а не у високих горах, б'є економічне серце країни. Тут також зосереджено словацьке сільське господарство, яке має найкращі умови для розвитку саме в родючих низинах, а не у високих горах. Таким чином, Словаччина має два абсолютно протилежних обличчя, які взаємопроникають і надають країні колориту. Це величні Карпати і величезна Панонська панва, тобто Паннонська низовина, доповнена Східнославацькою низовиною.

Паннонський басейн

Це одна з найбільших і найцікавіших європейських долин, тісно пов'язана з угорською державністю, але також і з прагненнями окремих націй стати незалежними від угорського панування. Це територія, що відділяє Альпи від Карпат на півночі та Динарських гір на Балканах. Головною віссю басейну є Дунай, а басейн — це його водозбірна площа в цілому. Тут є два великі соляні озера – Балатон в Угорщині і Незидерське озеро в Австрії.

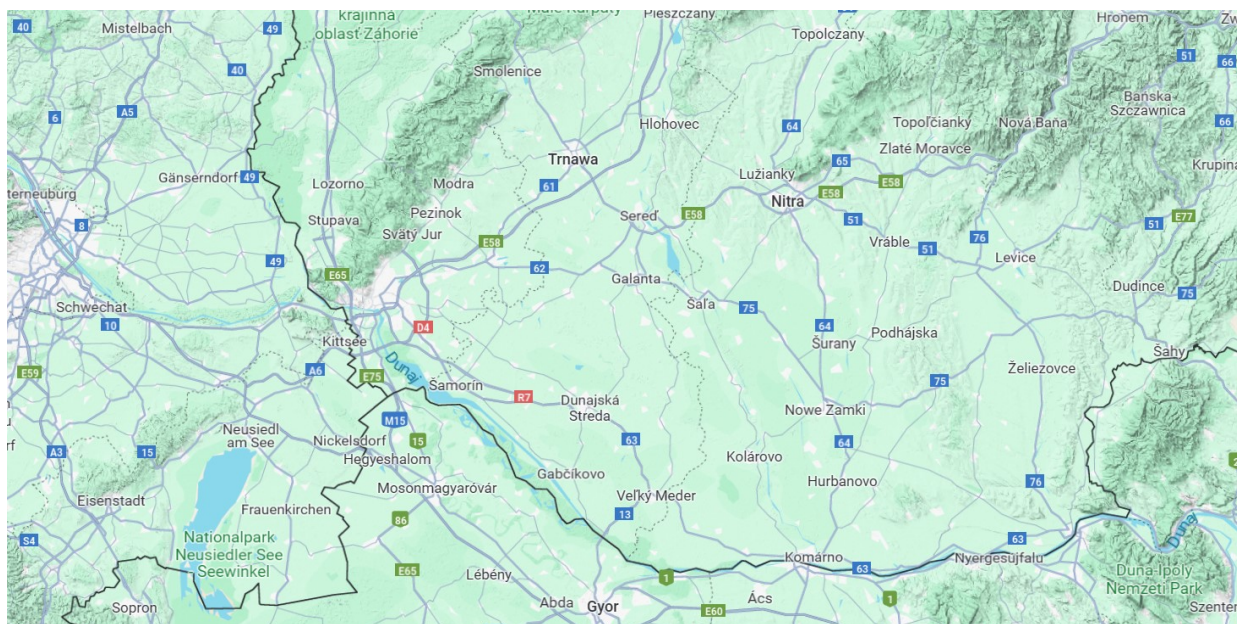
Найважливішими притоками Дунаю, що протікають через Словаччину, є: **Ваг** (найбільша словацька річка, що повністю лежить на території Словаччини), **Морава** (утворює словацько-австрійський кордон) і **Тиса**.

Корисних копалин тут небагато, але найбільшим багатством є родючий ґрунт та ідеальні умови для сільського господарства. Ще недавно вважалося, що Паннонський басейн міг би прогодувати всю Європу. Зі словацького боку особливої уваги заслуговує Житній острів - найбільший річковий острів Європи. Він утворений руслом Дунаю, Малу Дунаю та нижньою частиною Ваги. Малий Дунай — рукав Дунаю, який відходить від основного русла в південно-східному передмісті Братислави і впадає у Ваг перед містом Комарно. Тут знаходиться найбільший в Європі природний резервуар підземних вод. За недавніми оцінками аналітиків, через зростання кліматичних змін і погіршення доступу до питної води в майбутньому Словаччина з її водними ресурсами стане ключовим гравцем на міжнародній арені, а

водні ресурси Житнього острова матимуть більшу цінність, ніж нинішня нафта та родовища газу, які є вирішальними для важливості геополітичного положення Росії, Норвегії чи арабських держав. Однак дослідження останніх років показують, що ці оцінки були помилковими, оскільки Словаччина все таки сама має проблеми з дефіцитом питної води.

Словацька низовина – це також місце з надзвичайно теплим кліматом – зовсім іншим, ніж в Україні чи Польщі. У самій Братиславі набагато тепліше, ніж у Львові чи Кракові, а південна низовина за температурою в цілому нагадує реалії, відомі з угорського озера Балатон або міста Егер. Недарма відпочинок біля води тут дуже популярний. Природних озер тут майже немає, але є штучні: затоки Дунаю між Братиславою і Габчиковом (з чистою і теплою водою - рекомендую) і численні кар'єри - наприклад, Золоті Пієски в Братиславі або ставки в Сенеці.

Завдяки теплому клімату на півдні створені чудові умови для виноградарства та виноробства, якими славиться Словаччина за кордоном. Найкращі виноградники розташовані на сонячних схилах на стику Паннонської рівнини та Карпатських пагорбів. Відомими виноробними містами є Нітра, Пезінок, Модра, Трнава, а також Братислава – виноградники на схилах Малих Карпат сягають самого центру, біля залізничного вокзалу.

Східнословацька низовина

Це друга за величиною низовина в Словаччині. Вона простягається в околицях Кошиць і Міхаловіць, доходить до кордону з Україною та Угорщиною. Вона має схожий характер з Паннонським басейном – тут також є родючі ґрунти, придатні для розвитку сільського господарства та виробництва, тут також переважає угорське населення. Краєвиди також характерні. Саме Карпатські гори, що вимальовуються вдалині, є невід’ємною частиною ландшафту великої рівнини. Подібна природа і ландшафти є і в сусідньому українському Закарпатті, яке має багато спільного зі східною Словаччиною. Цікаво, що тут існує транскордонний Токайський виноробний регіон, і знамените токайське вино виробляють по обидві сторони кордону. Це словацьке вино не є підрубкою угорського — Словаччина також має права на бренд Токай.

Карпати

Проте Словаччина не була б собою без Карпат. Саме тут знаходиться найвищий гірський масив у Карпатах – **Високі Татри** та найвища вершина Карпат – **Ґерлах**. Крім того, Словаччина – надзвичайно гірська країна. Гори і передгір’я складають три п’ятих території. У цьому плані Словаччина дуже схожа на Австрію та Швейцарію, тут подібні гірські краєвиди, лише не в Альпах, але у Карпатах. Водночас Словаччина – це повна протилежність Польщі, Німеччині чи Україні, де гори є важливим, але все ще лише доповненням до переважно рівнинного характеру країни.

Найвищим гірським хребтом є, звичайно, Татри. Про це все сказано і написано в інших книжках і статтях, тому обмежуся лише основними фактами. У Словаччині знаходиться аж три чверті території Татр, решта — у Польщі. Також у Словаччині є найвищі вершини як Високих Татр (Ґерлах, який також є найвищою вершиною Карпат), так і Західних

Татр (Бистра). Третій, найменший хребет Татри, тобто Белянські Татри, також повністю знаходиться на території Словаччини.

В околицях Татр є кілька вражаючих гірських хребтів, які подібні до Татр за своїм високогірним характером і водночас перевершують їх у багатьох аспектах - наприклад, просторість території, дика природа, менша комерційність і водночас більший шанс зустріти т. зв «справжніх туристів». Це Низькі Татри, Хочанські гори, Бабина Гора та Мала і Велика Фатра. Високогірний характер, вершини, що перевищують 1500 метрів, перевищення понад 1000 метрів під час гірської мандрівки, атмосфера яку знаємо з Українських Карпат. Величезні луки, краєвид гір, що сягають до самого горизонту – і пов'язане з цим дивовижне відчуття свободи, відстороненості від проблем повсякденності. Ми не відчуємо цього в Татрах, які, хоч і значно вищі, але, на жаль, багатолюдні, комерціалізовані та цивілізовані. В інших горах Словаччини є те, чого не дають Татри.

Східні гірські масиви Словацьких Карпат не дарма вважаються одними з найдикіших гір Європи. У цьому плані вони можуть конкурувати з українськими та румунськими Карпатами, порівняно з ними польські Бещади є вершиною цивілізації. Їх називають Вовчими горами, вони є чарівним місцем. З рюкзаком і наметом варто їхати в район сіл Стакчін, Сніна і Убла. Якщо ви шукаєте символ «кінця світу», то це ті райони. З точки зору Братислави – інша галактика.

Малі Карпати – також захоплюючий край. Це довгий (100 км), але відносно низький гірський масив, що тягнеться від Нового Міста на Вазі до австрійського Гайнбурга недалеко від Братислави. Для рівнинних регіонів Південної Словаччини, включно з Братиславою, Малі Карпати не дають забути що Словаччина, однак, гірська країна. Водночас Малі Карпати важко віднести до типово гірських категорій. Це просто щось більше ніж пагорби, відомі, наприклад, із українського Поділля або зі Львова. Тутешні вершини, тобто Велика Гомола, Девінська Кобила, Гексенберг, Браунсберг, Кенігсварте, це щось неоднозначне – трохи більше ніж пагорби, трохи замало для справжніх гір. Проте – вони важливі, цікаві та надихаючі. Такий собі гірський клин, що глибоко врізається в низину Словаччини і навіть Австрії. Мало хто знає, але невеликі Гайнбурзькі гори на австрійському боці Дунаю – це також Карпати. З іншого боку, Гексенберг і замкова гора в Гайнбурзі - це одне з небагатьох місць в Карпатах, звідки за гарної погоди видно Альпи, і водночас одне з небагатьох місць у світі з за якими можна одночасно спостерігати дві столиці (Братиславу та Відень).

Словацькі регіони

Словаччина поділена на вісім самоврядних країв, які прямо еквівалентні українським областям, польським воєводствам, німецьким та австрійським федеральним землям. Детальніше про адміністративний поділ та адміністрацію ми поговоримо в окремому розділі. Адміністративний поділ Словаччини є штучним, ігнорує традиції регіони та соціальні відносини між ними. Роками лунали

пропозиції змінити цей адміністративний поділ, але навряд чи це станеться, оскільки немає згоди щодо того, як новий поділ мав би саме виглядати.

Незалежно від адміністративного поділу, Словаччина поділена на неофіційні, але загальновизнані традиційні етнографічні регіони. Незважаючи на це, існує також поділ на регіони туристичного потоку, і навіть на виноробні регіони.

Регіони Словаччини можна побачити на карті нижче. Нижче подаємо короткий опис деяких із них, особливо важливих у українсько-словацьких стосунках, а також найбільш цікавих.

Podunajsko

Podunajsko, або Дунайська область, Придунав'я вже була в основному описана в описі Паннонського басейну. Регіон починається в східному передмісті Братислави і закінчується там, де Дунай перестає бути

прикордонною річкою і починає повністю протікати по території Угорщини.

Загор'я

Загор'я, тобто Zahorie, є одним із найцікавіших регіонів Словаччини в багатьох відношеннях. Трохи нагадує українське Закарпаття в тому сенсі, що також є невеликим регіоном розташованим по протилежному боці Карпат, ніж ціла решта країни. Воно розташоване за хребтом Малих Карпат, на їх західній стороні. Це дуже маленький регіон, ізольований горами від решти країни, з міцними зв'язками з сусідами. Загор'я межує з Австрією (через річку Морава) та Чехією, обидві з яких сильно вплинули на характер цього цікавого регіону. Можна сказати, що Загор'я більше нагадує сусідню чеську Моравію, ніж решту Словаччини, навіть сусідньої. Вплив Австрії, Богемії та Моравії також дуже відчувається в місцевому загорацькому діалекті, над яким жартують інші словаки. Загорацький діалект має багато запозичень з чеської та німецької мов, а також специфічний спів, що нагадує чеську вимову. У культурі Загораці часто фігурують у анекдотах.

Цікаво, що до складу Загор'я входять також кілька західних районів Братислави: в т.ч Девін, Загорська Бистриця, Девінська Нова Вес. Тим часом східні райони словацької столиці, такі як Вракуня, Подунайське Біскупіце, Яровце, Русовце та Чуново, мають зовсім інший характер і є частиною Дунайського регіону.

Загор'я - край не тільки культурно багатий, але й дуже мальовничий. У заповідній зоні річки Морава можна піти в похід (Малі Карпати), покататися на велосипеді, роликових ковзанах, поспостерігати за дикою природою. Регіон має міцні виноробні традиції. Ландшафти тут схожі на ті, що відомі в Моравії - пагорби, виноградники та мальовничі села та міста, з ідилічним спокійним кліматом. Найважливішими містами є Малацьки та Скалиця - невеликі районні містечка.

Dolné Považie, Stredné Považie, Horné Považie

Регіон Вагу (Považie) поділяються на три окремі регіони зі своєю специфікою. Нижнє Поваже є частиною Паннонського басейну,

населеного значною мірою угорською меншиною, і включає родючі рівнини. Найважливіші міста - Трвана і Галанта. Центральне Поваже — регіон, центром якого є Тренчин, а також Нове Місто над Вагом. З іншого боку, «столицею» Верхнього Поважжя є Жиліна, тут також є Поважська Бистриця.

Нижня Нітра

Нітра – одне з восьми обласних центрів, до речі дуже цікаве і варте відвідування. Незважаючи на це, Нітра також дала назву двом регіонам Словаччини: Верхній і Нижній Нітрі.

Нижня Нітра розташована в Паннонській западині, включає родючі, рівнинні території і подекуди лише гірські райони. Це регіон, населений переважно угорською меншиною. Найбільші міста: Нітра, Тополчани (з відомою пивоварнею Topvar), Нові Замки та Злате Моравце.

Верхня Нітра

Horná Nitra – регіон, який не має нічого спільного з містом Нітра. Він охоплює вугільний басейн країни, це словацький еквівалент Донбасу та Сілезії – тут є буровугільні шахти, які борються з багатьма проблемами і зараз перебувають на стадії реструктуризації, точніше кажучи — ліквідації. Органи місцевого самоврядування є ідеальним партнером для налагодження співпраці для шахтарських міст і гмін. Це можливість обмінятися досвідом та коштами європейських програм реструктуризації гірничодобувної та постіндустріальної зон.

Найважливішими містами Верхньої Нітри є Превідза та Партизанске. Назва Партизанське відноситься до партизанських дій Другої світової війни, Словацького національного повстання. У Центральній Словаччині партизансько-повстанська діяльність була особливо інтенсивною.

Верхня Нітра — це зовсім інше обличчя Словаччини, ніж ті, з якими нам ця країна асоціюється. Відрізняється не лише від гірських регіонів навколо Татр, а й від Братислави чи Кошиць.

Кисуце

Кисуце (Kysuce) — регіон, розташований на північному заході Словаччини, що межує з Польщею (Сілезьке воєводство) та Чехією. За рельєфом, ландшафтом, культурою та архітектурою він дуже схожий на польські Живецький та Підбескидський регіони. Незважаючи на приналежність до тієї ж області (Жилінського краю), Кисуце практично в усіх відношеннях кардинально відрізняються від сусідньої Орави та Ліптова. Роками це показувала вся можлива статистика та результати виборів чи соціологічних досліджень. Кисуце також відрізняються від Орави та Ліптова тим, що це один із небагатьох словацьких регіонів із розкиданою сільською забудовою, як і в Малопольщі. Села тут складаються з багатьох хуторів, а також окремих будинків, розташованих «посеред нічого» десь на схилі гори – зовсім як у польських Бескидах. Тим часом в Ораві, Ліптові, Спіші та більшості регіонів Словаччини є щільна забудова. Кисуце також є одним із небагатьох словацьких регіонів, які взимку майже задихаються від смогу. Подібні, хоча й у меншому масштабі, проблеми виникають в Ораві, але вже, наприклад, регіон Братислави чи Попрада та Високі Татри характеризуються відносно чистим повітрям, якому може позаздрити сусідня Польща.

Назва регіону походить від річки Кисуца. Річка протікає через два найважливіші міста Кисуць: Чадца і Кисуцке Нове Место і впадає у Ваг біля Жиліни. Перевагою Кисуць є зручне розташування на транс'європейських транспортних коридорах, що з'єднують Жиліну з Остравою, Прагою та Катовіцями. У ширшому контексті це транспортні коридори, що з'єднують, серед іншого Балтійські порти з Адріатикою, Румунію та Україну з Прагою та Німеччиною і т. д. Тут пролягає головна залізнична лінія Жиліна - Кисуцке Нове Место - Чадца - чеський Тешин - Острава - Прага і далі до Німеччини. Залізничне сполучення дуже хороше і часте, ціни на квитки до Чехії практично такі ж, як і на внутрішніх маршрутах, потяги ходять зі швидкістю 120-160 км/год. Також будується автомагістраль, що сполучає Жиліну з Чехією та Польщею.

Тим не менш, Кисуце традиційно є одним із найбідніших регіонів Словаччини. Складний, гористий рельєф є чинником, що обмежує

розвиток. У Бескидах є хороші умови для розвитку туризму, але гори тут нижчі і тому менш привабливі, ніж Татри, Хочанські гори чи Фатра. У 18 столітті пануюча тут бідність змусила багатьох жителів шукати нові способи заробітку. Так розвивалося *drotárstvo*, тобто плетіння з дроту, типова професія для словаків того часу. Ремеслярі займалися зміцненням глиняних виробів оболонками з дроту і їхня професія була типово бродячою. Вони їздили від села до села, а також у віддалені регіони Австро-Угорщини, включаючи Чехію, де зустріли людей, які розмовляли напрочуд схожими мовами. Дротари відігравали важливу роль у культурі, вони були своєрідними кур'єрами, які доносили новини з інших регіонів Словаччини та Чехії у віддалені села по всій країні, тим самим сприяючи встановленню чесько-словацьких контактів. Вони також були одними з піонерів словацької еміграції до США, яка мала подібний характер до подальшої еміграції польських горян.

Іншим способом подолати бідність Кисуцях було поїхати працювати на сусідні шахти та промислові підприємства в регіоні чеських міст Острава, Карвіна, Богумін або Тшинець у Чеській Сілезії. Це явище поширене й донині, меншою мірою воно стосується й сусідньої Орави.

Перевагою Кисуць є їх близькість до Жиліни, четвертого за величиною міста Словаччини, яке пропонує досить хороші можливості роботи (в тому числі на сучасному автозаводі KIA). Мешканці Кисуць частіше ніж мешканці інших регіонів щодня їздять на роботу у велике місто, долаючи при цьому багато кілометрів.

Кисуце також є центром різноманітних видів діяльності у сфері віртуального створення в Словаччині підприємницької діяльності для іноземців. Зокрема, таким посередництвом відоме місто Чадца, де зареєстровано багато компаній, заснованих польськими підприємцями за принципом віртуальної адреси. Свого часу поляки масово реєстрували тут свої невелики фірми, оскільки тут були нижчі податки та простіша бухгалтерія. Тепер подібні послуги можна пропонувати українцям.

Орава

Орава є одним з найцікавіших і характерних регіонів Словаччини. Це єдиний регіон, може разом із Кисуцями, який можна назвати «північною Словаччиною». Дійсно, Верхня Орава є найпівнічнішою частиною країни. Тут знаходиться найпівнічніша точка Словаччини - це Бескидок в районі Бабиної гори.

Орава є одним з найцікавіших регіонів з точки зору туризму, не тільки гірського. Тут знаходяться найцікавіші частини Західних Татрів - Рогацький хребет, Особита, Сивий верх, Рогацька долина, Оравіце. Тут є чарівні Хочанські гори та Мала Фатра, словацька частина Бабиної гори, а все це доповнюється меншими гірськими хребтами: Оравськими Бескидами та Скорушинським верхом. Пам'ятками Орави є Оравські замки, музей під відкритим небом у Зубереці, Брестовська печера в Західних Татрах і Оравська лісова залізниця. Існують чудові умови для велосипедного, лижного (включаючи бігові лижі) і роликового туризму - транскордонний маршрут Новий Тарг - Трстена, маршрути в Оравіцях, маршрути в Рогацькій долині. Терми в Оравіцях надзвичайно популярні серед поляків. Моряки, любителі віндсерфінгу чи просто любителі відпочинку біля води неодмінно оцінять величезне Оравське озеро, повне невикористаних можливостей у сфері транскордонного співробітництва. На річці Орава організовуються сплави, подібні до тих, що відомі в на польсько-словацькій річці Дунаєць. Досить приємним місцем для подорожі є також історичний центр Дольного (Нижнього) Кубіна, деякі села та Францішкова Гута.

**Це - демо-версія е-книжки
"Словаччина. Посібник для
українців". Заохочуємо до
придбання повної версії.**

Закінчення: перспективи українсько-словацької співпраці

Словаччина - один із чотирьох сусідів України, які належать до ЄС (поруч із Польщею, Угорщиною та Румунією). З-поміж них Словаччина - найменша за розміром та населенням, тому традиційно українці знають про Словаччину найменше, щоб не сказати, що багато осіб у Києві та Львові цю країну зовсім ігнорує - в тому числі провідні політики, дипломати, журналісти, експерти. Водночас Словаччина має багато переваг як партнер України порівняно з Польщею, Угорщиною та Румунією. Давайте проаналізуємо їх.

Найбільша перевага Словаччини - це мовна та культурна близькість та відсутність історичних конфліктів подібних до цих, які обмежують співпрацю України та Польщі. У мовному питанні маємо чотирьох сусідів і для спілкування з Румунією та Угорщиною потрібно користуватись англійською (або німецькою чи іншою міжнародною мовою), натомість спілкування українців із поляками можливе навіть у ситуації, коли кожен говорить своєю мовою. І тут варто знати, що словацька мова ще ближча українській, ніж польська. У мовному плані Словаччина - найближчий сусід України з-поміж країн ЄС.

Відносини України з Польщею - ключові для України і у цьому немає сумнівів. Однак через складне історичне минуле час від часу між українцями та поляками відбуваються конфлікти. Добрий приклад - кінець 2023 - початок 2024 року та протести польських транспортних підприємств та селян на спільному кордоні. Ще в 2022 році поляки дуже активно допомагали Україні та українським біженцям, пройшли 2 роки та настрої суттєво змінились. Незалежно від добрих стосунків з Польщею, Україна стратегічно потребує відмінних відносин зі словаками - це питання стратегічної безпеки.

У відносинах між українцями та словаками на щастя немає того історичного та культурного обмеження, яке є тягарем польсько-

українських стосунків. Між словацьким та українським народом ніколи не було конфліктів, а міжлюдські відносини на словацько-українському прикордонні є відмінні. Однак є інша проблема: загальна симпатія великої частини словаків до Росії. Це частково результат специфічної історії, великою мірою результат російської пропаганди. З цим Україна мала б нарешті почати щось робити. Тим паче, що після проукраїнських урядів 2020-23 років, які постачали Україні зброю та всяку допомогу, від 2023 року знову Словаччиною править відносно проросійський Роберт Фіцо.

Проросійськість словацького прем'єра та самих словаків, однак, не означає автоматичної антиукраїнськості. Як це можливо? Точно так, як це було в Україні за Кучми чи Януковича та навіть пізніше. Україна має свою мову, але все ж таки багато українців розмовляє російською. Чи російськомовні українці є автоматично антипольськими, антисловацькими, антизахідними? Авжеж, ні. Було б добре вимагати від словаків, щоб вони не відчували симпатії до російської мови та культури, але також треба зауважити, що російською розмовляють самі українці. Ну не можна ображатись на словаків за їхнє позитивне ставлення до "руського мира", самому будучи російськомовним. На жаль, переконання частини словаків про те, що Україна нібито має бути частиною російського культурного простору, взялося саме з російськомовності великої частини українського суспільства. А офіційний Київ досі не зробив нічого, щоб особливо пропагувати Україну та українську мову серед словаків.

Практика показує, що навіть відносно проросійські симпатії частини словацького населення та політиків не є жодною перешкодою для реалізації успішних словацько-українських проектів у сфері інфраструктури, пунктів пропуску, залізничних та дорожніх сполучень, пароплавства на Дунаї, енергетиці та в інших питаннях. Ба більше - у конкретних технічних питаннях українсько-словацька співпраця проходить краще та ефективніше, ніж польсько-українська. Це видно хоча б на кордоні: словацько-український кордон набагато приязніший, ніж польсько-український. У енергетиці те ж саме: газ реверсом надав Україні проросійський Фіцо, а не антиукраїнська Варшава. Коли Польща з Україною тільки розмовляє про євроколію до Львова, по

євроколії вже давно курсують зручні та дешеві поїзди Кошице - Мукачево.

Нові пункти пропуску та дорожні і залізничні сполучення

Найважливіша річ в українсько-словацьких відносинах - це збільшення кількості пунктів пропуску. Перш за все, потрібно нарешті завершити будівництво інфраструктури для пропуску пішоходів на пункті пропуску Ужгород - Вишне Немецьке, на що все чекають вже з 2007 року. Потрібно також негайно відкрити принаймні два нові дорожні пункти пропуску (доступні також для пішоходів): Уліч-Забрідь та Соломоново - Чієрна над Тісоу.

Наступна тема - автобан з Кошиць до Ужгорода. Нарешті у 2023 році справи зрушили з місця, на словацькому боці. Є також домовленості з Україною. Тепер важливо, щоб і Україна виконала свою частину проекту. Це ж усього декілька кілометрів кільцевої Ужгорода. Щоб не було так, як з пішохідним пунктом пропуску на кордоні - що словаки свою частину побудували, а українці розкрали.

Черговий важливий проект - євроколія до Ужгорода. Вже є і успішно функціонує євроколія Кошице - Мукачево, але це не Мукачево є столицею Закарпаття. Євроколія до Ужгорода мала б бути вже давно. На трасі Ужгород - Кошице мали б кожну годину або кожні дві години курсувати поїзди з ціною квитка 7-8 євро і це все можливо та реально.

Цей проект слід реалізувати паралельно за двома маршрутами. Перший - це євроколія Ужгород-Чоп. І другий - це залізнична колія з Ужгорода прямо на словацький кордон у напрямку міста Міхаловце.

Паралельно з цим, варто було б також словакам добудувати ті бракуючі близько 15 км широкої колії до пасажирського залізничного вокзалу у Кошицях. Широка колія в Словаччині є, це велика потенційна перевага цієї країни, однак вона закінчується перед Кошицями, на схід від

міста. Тим часом словаки планують запуск прямих потягів Кошице - Львів - Київ. Варто, аби перон з широкою колією та пунктом пропуску прямо на вокзалі з'явився прямо в Кошицях.

Наступна річ - відновлення авіатранспорту в аеропорту Ужгорода. В умовах війни це єдиний аеропорт, де це можливо зробити. Злітна смуга знаходиться вже на території Словаччини.

Співпраця в морській та річковій сфері

Величезні можливості є також у морській та річковій співпраці України та Словаччини. Україна та Словаччина - дунайські держави, причому столиця Словаччини Братислава лежить прямо на Дунаї, там є також великий річковий порт. А для України Дунай зараз займає важливе місце як експортний шлях після того, як внаслідок війни були обмежені можливості користування портами Одеси, Миколаєва, Херсона та взагалі морським господарством Чорного моря.

З іншого боку, Словаччина потребує нового імпульсу в розвитку свого річкового господарства, річкових портів та навіть морської справи (нагадаймо, що серед словаків є щонайменше 1500 моряків та кожного року 20-30 словаків навчається на моряка). Словаччина має морські традиції, має університети та річкові порти, має морське законодавство та відповідний морський відділ у Міністерстві транспорту, має чудове розташування на Середньому Дунаї, має моряків та молодих людей, які хочуть стати моряками, має пароплавні компанії які можуть плавати на морі - однак її не вистачає співпраці з морськими державами. Україна може словакам багато що запропонувати та сама на цьому скористатись. Це дуже потрібне і перспективне партнерство.

Навчання, бізнес, еміграція, обмін досвідом

Звісно, окрім цих великих проектів є ще багато менших, простіших, таких, які щодня здійснюють звичайні люди. Словаччина стала місцем біженства та еміграції для 100 – 500 тисяч українців, залежно як це рахувати. Десятки, якщо не сотні тисяч українців виїжджали до Словаччини на сезонні заробітки. Нарешті, ціле велике місто - Ужгород, живе в тіні Словаччини, яка знаходиться усього 3 км від центру міста. Сусідство зі Словаччиною - це багато можливостей, це особистий досвід багатьох українців.

Сподіюсь, що цей посібник хоч трохи допоможе краще зрозуміти Словаччину та використати можливості, які пов'язані з сусідством з цією країною та співпрацею з нею. Це може бути навчання, бізнес, обмін досвідом, спільні проекти. Для декого Словаччина стане або вже є новою домівкою. Одне можу сказати точно - потенціал для співпраці зі Словаччиною набагато більший, ніж це сьогодні є. А країна заслуговує на набагато більшу увагу ніж досі - це ж найближчий за багатьма показниками сусід України, з яким ми всі повинні знайти спільну мову та розвинути співпрацю на більшому рівні, ніж досі.

Подякування

Дякую, що ви придбали цю книжку та прочитали її до кінця. У планах є також створення підручника словацької мови для українців та української мови для словаків. Будьмо на зв'язку!

Якуб Логінов